

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1553/2019
27.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирољуб Илић, адвокат из ..., против тужених Националне службе за запошљавање Републике Србије, Београд, ББ из ... - директор Филијале ..., Националне службе за запошљавање и ВВ из ..., ради накнаде материјалне и нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4304/2017 од 08.05.2018. године, у седници одржаној 27.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4304/2017 од 08.05.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4304/2017 од 08.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 89350/10 од 07.11.2013. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужене да му на име накнаде материјалне штете солидарно исплате 318.170,50 динара са законском затезном каматом од 10.11.2006. године па до коначне исплате, као и да му на име накнаде нематеријалне штете на име претрпљених душевних болова због повреде угледа, части, слободе и права личности исплате 150.000,00 динара са законском затезном каматом од дана правноснажности пресуде до коначне исплате, као и да му солидарно накнаде трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, тужилац је ослобођен обавезе плаћања трошкова парничног поступка на име судских такси и вештачења. Допунском пресудом истог суда П 89350/10 од 03.05.2017. године одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужене да тужиоцу исплате законску затезну камату на износ од 150.000,00 динара за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части, слободе и права личности почев од 10.11.2006. године до дана правноснажности пресуде као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4304/2017 од 08.05.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 89350/10 од 07.11.2013. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је назначио да се ревизија подноси и у смислу одредбе члана 395. ЗПП.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 5/19 од 21.03.2019. године, предложено је Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији као изузетно дозвољеној.

Поступајући по предлогу Апелационог суда у Београду, Врховни касациони суд на основу овлашћења из члана 395. Закона о парничном поступку закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној. Ово из разлога што апелациони суд у образложењу свог решења није навео постојање различитих судских одлука од значаја за праксу, нити да је у конкретном случају потребно да се размотре правна питања од општег интереса. С друге стране тумачење у примени члана 93. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености и члана 21. Закона о евиденцији области рада и одредбе Закона о пребивалишту и боравишту грађана, а у смислу оцене значаја одјаве пребивалишта без пријављивања новог пребивалишта у смислу примене одредби назначених закона, по налажењу Врховног касационог суда не спада у категорију правног проблема новог тумачења права с обзиром да се те одредбе већ одавно примењују у пракси и надлежни државни органи су заузели одговарајући став у погледу примене тих прописа.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04 и 111/09) у вези члана 506. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14) и члана 23. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14) који је ступио на снагу 13.05.2014. године, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 23. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године).

Тужба у овом спору ради наплате штете поднета је 05.10.2006. године. Тужилац ревизијом побија пресуду Апелационог суда у Београду Гж 4304/2017 од 08.05.2018. године. Висина тужбеног захтева опредељена је на износ 5.852 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

- 3 -

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић